

«عرب صادق» با انتقاد از هدررفت سرمایه‌گذاری‌ها و مطالبات چند میلیارد دلاری ایران در ونزوئلا:

سناریوی سقوط مادورو در دیپلماسی واکنشی ایران، هیچ جایی نداشت!

رامتین مونقی

صبح روز شنبه ۱۳ دی‌ماه، نیروهای نظامی آمریکاییس از تهدیدهای بسیار بالاخره به ونزوئلا حمله کردند و در یک عملیات ویزه، رئیس‌جمهور قانونی آن کشور را ربودند. تغییر نظام سیاسی ونزوئلا برای ایران بسیار حائز اهمیت است چرا که روابط ایران و این کشور از زمان دولت محمود احمدی‌نژاد رو به صمیمیت رفت و دولت ونزوئلا، به دلیل دارا بودن دیدگاه‌های ضد آمریکایی و امپریالیستی، به عنوان شریک ایران در آمریکای لاتین شناخته‌شد. از منظر اقتصادی ایران ونزوئلا علاوه بر حوزه نفت، در مسائل دیگری نظیر ساختمان‌سازی، خدمات‌فنی مهندسی، صنایع دفاعی و... مبادلاتی داشتند که ایران عمدتاً صادرکننده این خدمات بوده‌است.

با هر بار تغییر نظام سیاسی در کشورهای دوست و متحد ایران، نگرانی‌ها دربار به‌زیسی‌گیری مطالبات ایران از این کشور هاشد. می‌گیرد. با سقوط حزب بعث در سوریه در آذرماه ۱۴۰۲، سرنوشته مطالبات ۳۰ تا ۵۰ میلیاردی ایران به‌سوریه نیز در هاله‌ای از ابهام قرار گرفت که به گفته بسیاری از صاحب‌نظران، ایران باید قید بازپس‌گیری آن را بزند.

وضعیت مطالبات ایران از ونزوئلا با سقوط مادورو مشابه وضعیت سال گذشته است؛ نظام سیاسی ونزوئلا سقوط کرد و سرنوشته مطالبات ۲ میلیارد دلاری ایران از این کشور در ابهام قرار دارد. به گزارش میز بین «ماجرای این بدهی به دولت سیزدهم برمی گردد که وزارت نفت تصمیم گرفت خوراک پالایشگاه‌های ونزوئلا را تأمین کند و در ازای آن، فرآورده‌های نفتی در یافت کند. این فرمول شکست‌خورد و بدهی شرکت نفت ونزوئلا به ایران، روز به روز بیشتر شده و به رقم ۲ میلیارد دلار رسید».

پس از سقوط مادورو سوالی مشترک برای بسیاری از منتقدین پیش‌امد؛ چرا هر بار که یک نظام سیاسی سقوط می‌کند، ایران باید نگران وصول مطالبات خود باشد؟

تصویری روشن

از هزینه‌های سیاست‌گذاری غیر عقلانی
از آنجا که دولت ونزوئلا یکی از متحدین ایران در آمریکای لاتین بود، توجه بسیاری از کارشناسان، منتقدان و صاحب‌رسانه این روزها معطوف به سقوط زودهنگام مادورو است.

باشدت‌گیری این روابط از زمان چاوز و احمدی‌نژاد،

مهدی عرب صادق در گفت‌وگو با «توسعه ایرانی»: «برای کار آمدن دولت جدید در کاراکاس، که مورد حمایت غرب است، بدهی ۲ میلیارد دلاری به ایران، در اولویت آخر تسویه قرار خواهد گرفت. دولت جدید نه تنها هیچ تعهد احساسی به بازپرداخت بدهی‌های دورهمادورو ندارد، بلکه احتمالاً این قرار دارد رانیز تحت‌بررسی‌های سیاسی و حقوقی دوباره قرار خواهد داد. متأسفانه احتمال وصول این مطالبه در کوتاه‌مدت و میان‌مدت نزدیک به صفر است و به یک داری بی‌منجمد شده تبدیل خواهد شد

گفت و گو

کارشناس حوزه خودرو:

با جهش قیمت دلار، بازار خودرو وارد تونل وحشت می‌شود

یک کارشناس صنعت خودرو معتقد است که با شرایط کنونی قیمت خودرو وارد تونل وحشت می‌شود!

امیر حسن کاکایی در گفت‌وگو با اقتصاد ۲۴، با اشاره به افزایش هزینه‌های تولید خودرو و به دلیل نوسانات ارز، گفت: در یک ماه گذشته به دلیل تاخیر و عدم تخصیص ارز به صنعت و انتقال آن از تالار اول به تالار دوم، قیمت ارز واردات قطعات خودرو از ۷۰ هزار تومان با افزایش ۵۰ درصدی به بیش از ۱۰۷ هزار تومان رسید. آخرین معاملات ارز واردات قطعات خودرو نیز بازار ۱۲۵ هزار تومان انجام شده که ۷۰ درصد افزایش داشته است. او بیان اینکه واردات خودرو بازار آزاد انجام می‌شود، یادآور شد: ارز آزاد در یک ماه گذشته افزایش ۳۰ درصدی داشته است.

این تحلیلگر بازار خودرو در مورد افزایش قیمت خودرو در یک ماهه اخیر، عنوان کرد: خودرو کوپیک آر که ارزان‌ترین خودرو در بازار است، در یک ماهه اخیر از ۶۰۰ میلیون تومان با افزایش ۳۳ درصدی به ۸۰۰ میلیون تومان رسیده است. البته این افزایش قیمت با توجه به گرانی ۳۰ درصدی قیمت ارز در بازار آزاد، معقول است زیرا معادل کاهش ارزش ریال در بازار آزاد است. در ماه گذشته کاهش ارزش ریال عدد درستی است که این عدد مبنای قیمت خودرو در بازار است. این عدد به قدری درشت است که پیش‌بینی قیمت خودرو را ترسناک می‌کند.

کاکایی با بیان اینکه گرانی‌های اخیر در بازار خودرو به دلیل نوسانات قیمت ارز است و چیز عجیبی نیست، تصریح کرد: این نوسانات به سیاست‌های دولت برمی گردد، به همین دلیل،

گزارش

در ظاهر عقب‌نشینی از یک سیاست پرهزینه؛ اما...

محدودیت‌های وارداتی بدون ارزیابی عواقب آن، پایان یافت

آزادسازی واردات بدون نیاز به تخصیص ارز بانک مرکزی، در ظاهر عقب‌نشینی از یک سیاست پرهزینه است؛ اما در عمق، پرده از یک مشکل قدیمی در سیاست‌گذاری اقتصادی ایران برمی‌دارد: تصمیم‌هایی که بدون شاخص شفاف آگاهی‌شوند بدون ارزیابی رسمی پایان می‌یابند. تجربه محدودسازی واردات در سال‌های ۱۴۰۰ و ۱۴۰۲ نشان داد که به‌بازار ارز کنترل‌شده، نه تقاضای واردات کاهش یافت؛ بلکه قاچاق، اختلال تولید و بی‌ثباتی تشدید شد. اکنون پرسش اصلی این

ایران در لوج تحریم‌ها به این کشور در زمینه تأمین نفت خام و فرآورده‌هایی نظیر بنزین و گازوئیل، کمک‌های بسیاری کرد. به گزارش اقتصاد ۲۴، «پرداخت‌ها یا تاخیر انجام شده، یا به‌صورت ناقص، یا اساساً در حددعه باقی ماند. بخشی از مطالبات ایران به‌شکل دارایی‌های غیر نقدشونده، سهام در پروژه‌های مشترک یا تجهیزات فنی تعریف شد، دارایی‌هایی که در عمل نه‌نقدپذیر بودند و نه تحت کنترل مؤثر ایران. نتیجه آن شد که به‌تدریج رقمی چند میلیارد دلاری به عنوان طلب‌انباشته ایران از ونزوئلا شکل گرفت، طلبی که امروز آن به‌عنوان بدهی حدود دو میلیارد دلاری یاد می‌شود.»

علاوه بر صادرات انرژی، ایران در زمینه صدور سرمایه و سرمایه‌گذاری مشترک نیز در اقتصاد ونزوئلا حاضر شده بود. این سرمایه‌گذاری‌ها از کارخانجات مونتاژ تا واحدهای صنعتی مختلف را شامل می‌شد اما کمتر این سرمایه‌گذاری‌ها به‌یاد نه‌سیندند. پس از مدت کوتاهی، به دلیل نبود مواد اولیه و... از چرخه تولید خارج شدند. حال که نظام سیاسی ونزوئلا سقوط کرده است، برخی گمان می‌کنند که مادورو در نتیجه یک خیانت داخلی به دام سربازان آمریکافتاد و احتمالاً طی یک تغییر نرم، یک رژیم وابسته به آمریکادر این کشور شکل بگیرد که روابط گسترده‌ای را با ایالات متحده در زمینه نفت برقرار کند. این

تغییر کار ایران را برای بازپس‌گیری وصول مطالبات خود بسیار سخت می‌کند.
آنطور که اقتصاد ۲۴ نوشته است: «پرونده بدهی دو میلیارد دلاری ونزوئلا به ایران، صرفاً یک اختلاف مالی میان دو دولت نیست؛ این پرونده، آیینه‌ای است که تصویری روشن از هزینه‌های سیاست‌گذاری غیر عقلانی در اقتصاد خارجی را نشان می‌دهد. سرمایه‌سوزی در جغرافیایی دور، بدون تضمین بازگشت، بدون شفافیت و بدون پاسخگویی، نتیجه‌ای جز تضعیف بنیه اقتصادی کشور ندارد.»

پرداخت بدهی ایران در اولویت آخر دولت جدید
یک تحلیلگر مسائل انرژی در گفت‌وگو با «توسعه ایرانی»، در باره ارزیابی خود از قرار داد دولت سسیزدهم با ونزوئلا در مورد تأمین خوراک پالایشگاه‌های ونزوئلا، اظهار کرد: این قرارداد نمونه کلاسیک دیگری از همان الگوی پرمخاطر و شوکننده‌ای است که بیشتر تحلیل

شده است.

مهدی عرب صادق توضیح داد: اعتبار ۲ میلیارد دلاری برای تأمین خوراک پالایشگاه‌ها، در واقع یک «کمک حیاتی» به صنعت نفت نیمه‌جان ونزوئلا در اوج تحریم‌ها بود. اما مشکل اصلی اینجاست که این قرارداد، مانند بسیاری از قراردادهای پیشین، فاقد هر گونه پوشش حقوقی و تضمین عملی برای بازپرداخت در سناریوی تغییر حکومت بود.

او تصریح کرد: بسیاری کار آمدن دولت جدید در کاراکاس، که مورد حمایت غرب است، این بدهی در اولویت آخر تسویه قرار خواهد گرفت. دولت جدید نه تنها هیچ تعهد احساسی به بازپرداخت بدهی‌های دورهمادورو ندارد، بلکه احتمالاً این قرارداد را نیز تحت بررسی‌های سیاسی و حقوقی دوباره قرار خواهد داد.

به اعتقاد این کارشناس، متأسفانه احتمال وصول این مطالبه در کوتاه‌مدت و میان‌مدت نزدیک به صفر است و به یک داری بی‌منجمد شده تبدیل خواهد شد.

دیپلماسی ایران واکنشی است، نه فعال

عرب صادق در پاسخ به این پرسش که «این مشکل تنها مختص ونزوئلا نیست؛ با سقوط دولت بعث در سوریه،

این مطالبات حاصل هزینه‌های راهبردی است، نه یک قرار داد تجاری صرف. وقتی شما ده‌ها میلیارد دلار را با منطقه حمایت از یک متحد هزینه می‌کنید، تبدیل آن به یک «دعای حقوقی» شفاف در مجامع بین‌المللی بسیار دشوار است. اساساً این مطالبات، ماهیت سیاسی – امنیتی در چارچوب حقوق تجارت بین‌الملل تعریف نشده‌بود

مطالبات ایران که برآورده‌آن را بین ۳۰ تا ۵۰ میلیارد دلار عنوان می‌کنند، در هاله‌ای از ابهام فرو رفته است. به نظر شما چرا دیپلماسی ایران در وصول این مطالبات کلان، این قدر ضعیف و انفعالی عمل کرده‌ومی‌کند؟» بیان کرد: پاسخ به این پرسش، قلب‌جران دیپلماسی اقتصادی مارا نشانه می‌رود. ضعف دیپلماسی در وصول مطالبات، ریشه در چند علت ساختاری دارد.

او در باره علت اول، عنوان کرد: ماهیت سیاسی – امنیتی سرمایه‌گذاری این مطالبات حاصل هزینه‌های راهبردی است، نه یک قرار داد تجاری صرف. وقتی شما ده‌ها میلیارد دلار را با منطق حمایت از یک متحد هزینه می‌کنید، تبدیل آن به یک «دعای حقوقی» شفاف در مجامع بین‌المللی بسیار دشوار است. اساساً این مطالبات در چارچوب حقوق تجارت بین‌الملل تعریف نشده‌بود.

این تحلیلگر درباره علل دیگر، افزود:

عدم پیش‌بینی برنامه‌ریزی برای روز مهلا؛ دیپلماسی ما یک دیپلماسی «واکنشی» است، نه «فعال» و «آینده‌نگر» هیچ‌گاه برای سربازی سقوط اسد یا مادورو، هیچ نقشه راه حقوقی، هیچ مکانیسم حل

دیپلماسی مافقد قدرت پیش‌بینی و برنامه‌ریزی برای روز مباداست؛ یک دیپلماسی «واکنشی» است، نه «فعال» و «آینده‌نگر» هیچ‌گاه برای سناریوی سقوط اسد یا مادورو، هیچ نقشه راه حقوقی، هیچ مکانیسم حل اختلاف بین‌المللی و هیچ اهرم فشار اقتصادی متقابل طراحی نشد

اختلاف بین‌المللی و هیچ اهرم فشار اقتصادی متقابل طراحی نشد. علت دیگر، فقدان اهرم در دولت‌های جدید است. دولت جدید سوری به‌صریح اعلام کرده است مردمش را مدیون ایران نمی‌داند. در ونزوئلا نیز دولت جدید به دنبال جلب اعتماد سوریانه بر است در چنین شرایطی، دیپلماسی ایران فاقد هر گونه اهرم نرم یا سخت تأثیرگذار برای تحت‌فشار قرار دادن این دولت‌هاست و تنها به بیان «حقوق تاریخی» خود بسنده می‌کند که در عرصه عمل خردبار چندانیتی ندارد.

نقش نهادهای خاص در قرار دادها

عرب صادق درباره اینکه «با توجه به ریسک آشکار و تجربه تلخ سوریه، ایران با چه منطق استراتژیک یک با اقتصادی همچنان دست به چنین سرمایه‌گذاری‌های پرخطری می‌زند؟» یا این یک اشتباه تکراری است؟» پاسخ داد: این یک سوال محوری است. به نظر بنده، این اقدامات نه لزوماً یک «اشتباه»، بلکه پیگیری یک «منطق متفاوت» است؛ منطقی که برای نظام تصمیم‌گیری کشور اولویت دارد.

او بیان اینکه این سرمایه‌گذاری‌ها عمدتاً با دموچور اصلی انجام می‌شوند، ادامه داد: ۱ – منطق ژئوپلیتیک و امنیت ملی؛ در این نگاه، حفظ یک متحد استراتژیک در سوریه (دسترسی به مدیترانه و محور مقاومت) و یاد ونزوئلا (ایجاد عمق راهبردی در حیات خلوت آمریکا)، آن قدر ارزشمند است که می‌توان هزینه‌های اقتصادی سنگین و حتی از دست رفتن سرمایه را به عنوان «هزینه انجام کار» پذیرفت. نفست سرمایه در این تحلیل، ابزاری برای خرید نفوذ و امتیاز است. ۲ – تداوم الگوی درون؛ ابخش زیادی از این قرار دادها توسط شرکت‌های وابسته به نهادهای خاص اجرا می‌شود که اولویت آن‌ها عمدتاً سیاسی – امنیتی است، نه سودآوری اقتصادی در معنای متعارف آن. این مدل خود را از بازخورد های بازار ارزیابی ریسک مستقل مصون نگه می‌دارد.

این کارشناس حوزه انرژی تأکید کرد: آیا این یک اشتباه تکراری است؟ از منظر اقتصادی محض قطعاً بله. این الگو منافع ملی را در معرض ریسکی غیر قابل مدیریت قرار می‌دهد. اساساً این منطق تصمیم‌گیری که محاسبه سود و زیان را تنها در ترازوی امنیت ژئوپلیتیکی می‌سنجند، این ممکن است یک ضرورت راهبردی تلقی‌شود.

عرب صادق در پایان خاطر نشان کرد: مشکل اصلی عدم شفافیت، فقدان نهاد ناظر بر این سربازی گذاری‌های کلان و انفعال در مدیریت سلیحراجان است که برای آن بر دوش عموم مردم می‌افتد.

انتخاب است؛ اما از نظر جامعه‌شناسی و اجتماعی یک فشار شکننده برای مردم بحرانی است.

او با اشاره به مشکلات ارزی و عدم تخصیص ارز برای واردات قطعات خودرو، اظهار کرد: دولت به دلیل مشکلات ارزی از ۸ ماه گذشته از راه‌مقدار مناسب به این صنعت اختصاص نداد و نتیجه آن کاهش ۱۰ درصدی تولید خودرو نسبت به مدت مشابه سال گذشته است. دولت ارز صنعت خودرو را از تالار اول به تالار دوم منتقل کرد. بدین ترتیب دلار این صنعت به یکباره از ۷۰ هزار تومان به ۱۲۰ هزار تومان رسید. این کار اگر چه موجب افزایش شدید قیمت خودرو می‌شود؛ اما موجب حرکت صنعت خودرو در راهی مشابه صنعت لوازم خانگی خواهد شد. ارز، این صنعت را به حرکت درمی‌آورد و باعث رشد اقتصادی می‌شود.

این کارشناس در مورد قیمت خودرو در بازار بیان داشت: قیمت‌های اخیر خودرو در بازار نتیجه انتقال ارز خودرو از تالار اول به تالار دوم نیست؛ بلکه نتیجه افزایش قیمت دلار در بازار آزاد است. قیمت دلار زمانی کاهش می‌یابد که تولید و صادرات افزایش یابد و صادرکنندگان ارز آن را به کشور برگردانند. اجبار صادرکنندگان به عرضه ارز در تالار اول، باعث بخشی از این مشکلات شده است، مادر یک درواهی هستیم اگر قیمت دلار مانند هم‌کنون که مثل موشک در حال بالا رفتن است، افزایش یابد در سه‌ماه آینده یکی از وحشتناک‌ترین تونل‌های وحشت قیمتی را تجربه خواهیم کرد. بدین ترتیب قیمت کوپیک آر به عنوان ارزان‌ترین خودرو در بازار به یک و نیم میلیارد تومان نیز می‌رسد که این افزایش قیمت بی‌سابقه است.

به اعتقاد کاکایی، راه دوم مسیر اصلاحات اقتصادی است. اگر چنانچه دولت وقا عارم‌دانه پای برنامه‌ش بایستد مسیر اشتقاق ارز را تک‌نرخ می‌کند، به‌نظر می‌رسد دلار ۱۴۵ هزار تومانی تا ۱۲۰ هزار تومان کاهش یابد؛ بنابر این قیمت‌هایی می‌تواند در صورت اصلاحات اساسی تا ۴ ماه آینده کاهش یابد؛ بنابر این اگر دولت پای خودرو از روی گلولی تولید و صادرات بردارد، از زهای برگشته به کشور بر خواهد گشت و در این حالت، صادرکننده، تولیدکننده و مردم سود خواهند کرد.

گزارش

از ناحیه کاهش کیفیت و تداوم تولید ضر به خود؛ موضوعی که نشان می‌دهد تفکیک مصنوعی «واردت‌بد» و «صادرات خوب» در عمل کار نمی‌کند.

با این سابقه، آزادسازی واردات بدون تخصیص ارز می‌توان نوعی پذیرش ضمنی شکست سیاست قبلی دانست. اما پرسش کلیدی این است که این تغییر بر اساس چه ارزیابی‌ای انجام شده است؟ آیا گزارشی وجود دارد که نشان دهد سیاست محدودسازی واردات چه اثری بر نرخ ارز، تورم یا ترانزجاری داشته؟ و اگر این سیاست ناکارآمد بوده، چرا هزینه‌های آن از شد قاچاق تا فشار بر تولید به‌صورت رسمی تحلیل نشده است؟ همزمانی این تصمیم با تغییر مدیریت بانک مرکزی، توجه‌ها را جلب کرده است اکنون که عبدالناصر همتی بار دیگر در رأس بانک مرکزی قرار گرفته فردی که تجربه دوره‌های متفاوت از سیاست‌گذاری ارزی را نیز در کارنامه دارد فرصتی نادر برای اصلاح «لرزش» سیاست‌گذاری، نه صرفاً «محتوای» آن، فراهم شده است. تجربه پیشین نشان می‌دهد که تفاوت اصلی نه در انتخاب ابزار، بلکه در نحوه تعریف قواعد، پیش‌بینی‌پذیری سیاست‌ها و نحوه ارتباط با فعالان اقتصادی شکل می‌گیرد.

اگر آزادسازی واردات بدون تخصیص ارز قرار است به یک سیاست پایدار تبدیل شود، لازم است از حالت تصمیم‌موردی خارج شود و به بخشی از یک چارچوب مشخص بدل شود. مسئله اصلی این نیست که واردات بدون تخصیص ارز «خوب» است یا «بد». مسئله این است که اقتصاد ایران دیگر توان تحمل سیاست‌هایی را ندارد که بدون شاخص آغاز می‌شوند و بدون گزارش پایان می‌یابند. آزادسازی اخیر می‌تواند نشانه‌ای از یادگیری نهادی باشد؛ اما تنها در صورتی که به یک قاعده شفاف قابل پیش‌بینی و قابل دفاع تبدیل شود. در غیر این صورت، این تصمیم هم‌مانند بسیاری از تصمیم‌های پیشین صرفاً در فهرست سیاست‌هایی قرار خواهد گرفت که روزی «ضروری» بودند و روزی دیگر بی‌هیچ توضیحی، کنار گذاشته شدند. و این دقیقاً همان چرخه‌ای است که هزینه آن را نه سیاست‌گذار، بلکه اقتصاد و جامعه می‌پردازند.

خبر اقتصادی

رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس: فروش نفت باید از دست مافیای «دور زدن تحریم» خارج شود

رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس بر خورد باشیکه مافیایی دور زدن تحریم‌ها را لازمه حل مشکلات معیشتی مردم دانست و گفت: در حالی که اسنپ‌بک و فشارهای بیرونی نتوانست تأثیر قابل توجهی بر فروش نفت کشور بگذارد، متأسفانه امروز در حال ضربه خوردن از مسائل داخلی هستیم. به گزارش عصر ایران، بابک نگاهداری تأکید کرد: همچنین وقت آن رسیده است تا زنجیره فروش نفت، تسویه درآمدهای ارزی حاصل از آن و واردات کالای اساسی با فرض تداوم تحریم، ایمن‌سازی شود و امنیت ملی کشور از موضوع معامله دلالان، تراستی‌ها و کاسبان تحریم خارج شود. این کار دشنی است ولی به تصمیمی نه صرفاً در سطح سیاسی، بلکه در سطح سیاسی همانند آنچه در مورد بانک آینده اتفاق افتاد، نیاز دارد.

وزیر کار اعلام کرد:

اختصاص ماهانه یک میلیون تومان اعتبار کالا برگ به هر نفر

وزیر کار اعلام کرد: طرح جدید کالا برگ الکترونیکی برای افزایش یارانه در صورت گرانی کالاها، این هفته آغاز می‌شود. به گزارش تسنیم، احمد میدری در گفت‌وگوی ویژه خبری، با بیان اینکه بر این اساس، یارانه کالاهای اساسی به جای تصمیم در ابتدای زنجیره، به مصرف‌کننده نهایی اختصاص داده می‌شود، افزود: با اجرای این طرح، از این پس به‌شکل ماهانه، به هر نفر یک میلیون تومان اعتبار کالا برگ اختصاص داده می‌شود که امکان خرید کالاهای اساسی را بدون پرداخت وجه نقد فراهم می‌کند. او با یادآوری اینکه در دوره‌های قبلی، کالا برگ به حدود ۶۰ میلیون نفر اختصاص می‌یافت، اظهار کرد: در این مرحله حدود ۲۰ میلیون نفر به جمع مشمولان اضافه‌شدند و از این پس، پرداخت کالا برگ به صورت منظم و ماهانه انجام خواهد شد.

انتقاد رئیس اتاق اصناف:

نوسانات ارزی به تمام بخش‌های اقتصاد تعمیم می‌یابد

رئیس اتاق اصناف تهران خاطر نشان کرد: بی‌توجهی به تفاوت میان کالاهای وابسته به واردات و کسب‌وکارهای کاملاً داخلی، به اختلال در نظم بازار، تضعیف اعتماد عمومی و تشدید رکود منجر شده است. به گزارش مهر، حمید ضارستگار افزود: نوسانات ارزی ذاتاً به معیشت مردم و کالاهایی که وابستگی واقعی به واردات، مواد اولیه خارجی یا زنجیره‌های تأمین بین‌المللی دارند آسیب می‌زند، اما تعمیم این نوسانات به کالاهای خدماتی که تمام یا بخش عمده فرایند تولید و عرضه آنها در داخل کشور انجام می‌شود، فاقد توجیه اقتصادی است و تنها به بی‌ثباتی بازار دامن می‌زند.

وضعیت شکننده آبی با وجود بارش‌ها:

مخازن سدها فقط ۳۵ درصد پر است
مدیر کل دفتر اطلاعات و داده‌های آب کشور با اشاره به افزایش ۱۱ درصدی بارش‌ها نسبت به متوسط بلندمدت و ۷۶ درصدی نسبت به سال گذشته، تأکید کرد که بارش‌های اخیر تنها اثر کوتاه‌مدت داشته و به دلیل تداوم خشکسالی‌های چندساله، منابع آب کشور همچنان در وضعیتی شکننده قرار دارند؛ به گونه‌ای که ۱۹ استان زیر نرمال بوده و متوسط پر شدگی سدهای کشور به حدود ۳۵ درصد رسیده و در شرایط نامطلوبی قرار دارد. به گزارش ایسنا، فیروز قاسم‌زاده توضیح داد: میزان ورودی سدهای کشور از ابتدای سال آبی ۱۳ تا دی‌ماه ۱۴۰۴ نسبت به مدت مشابه سال گذشته حدود ۱۴ درصد کاهش یافته است. همچنین درصد پرشدگی مخازن سدهای کشور به‌طور متوسط به حدود ۳۵ درصد رسیده که نسبت به سال گذشته کاهش حدود ۲۱ درصدی را نشان می‌دهد و بیابگر وضعیت نامطلوب موجودی سدهاست.

مرجع شدن تالار دوم:

نرخ ارز ترجیحی و تالار اول هم‌زمان حذف شدند!

با هم‌زمانی حذف تالار اول و اتصال ارز خدماتی به بازار تجاری، سیاست ارزی دولت وارد فاز جدیدی شد. به گزارش تسنیم، بخشنامه اخیر بانک مرکزی درباره ارز خدماتی، یک سیگنال مکمل اما تعیین‌کننده است؛ سیگنالی که می‌گوید تقریباً همه مسیرهای رسمی تأمین ارز، حالا به نرخ بازار تجاری وصل شده‌اند. اقدامی که اگر چه از زاویه شفافیت دفاع پذیر است، اما هم‌زمان، موتور انتظارات قیمتی را راهم روشن می‌کند. گفتنی است روز گذشته دلار در تالار دوم مرکز مبادله به ۱۳۱ هزار و ۶۲۴ تومان رسید.

عضو کمیسیون اقتصادی مجلس:

در شرایط رکود تورمی، مالیات قابل وصول نیست

عضو کمیسیون اقتصادی مجلس اظهار کرد: وقتی مالیات تولید کاهش پیدا می‌کند، سودآوری شرکت‌ها بهبود می‌یابد، انگیزه سرمایه‌گذاری افزایش می‌گیرد و بازار سرمایه نیز از این روند منتفع می‌شود. به گزارش اقتصاد آنلاین، احمد انارکی با تأکید بر لزوم کاهش فشار مالیاتی گفت: در شرایطی که تولید بار کود و تورم هم‌زمان مواجه است، افزایش مالیات نه تنها کمکی به درآمدهای پایدار دولتی نمی‌کند بلکه مستقیماً به تولید و بازار آسیب می‌زند. او ادامه داد: اتکای صرف به مالیات در اقتصادی که هنوز به رونق نرسیده، سیاستی پرریسک است. باید اجرای سیاست‌های مالیاتی به‌صورت مرحله‌ای و هوشمند انجام شود؛ ابتدا با کاهش فشار بر تولید، ایجاد رونق و سپس گسترش پایه‌های مالیاتی از مسیر شفافیت و رشد اقتصادی.